

Zamyslenia na týždeň po 8. nedeli po Svätej Trojici

Streda 25. júla 2018

Piesne: ES č. 232, 529

Text: R 8, 20 – 23

„20Lebo márnosti bolo podrobené stvorenstvo, nie dobrovoľne, ale skrze Toho, ktorý ho podrobil v nádeji, 21že aj samo stvorenstvo oslobodené bude z otroctva skazy do slávnej slobody detí Božích. 22Ved' vieme, že všetko stvorenstvo spoločne vzdychá a spoločne znáša pôrodné bolesti. 23A nielen ono, ale aj my, ktorí máme prvotiny ducha, aj my vzdycháme v sebe, očakávajúc synovstvo, vykúpenie svojho tela.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V našom texte nám apoštol Pavel podáva jedinečný pohľad na vykúpenie človeka. Človek je nielen koruna stvorenstva, ale je súčasť celého Božieho stvorenstva, do ktorého patrí celá príroda – rastliny a živočíchy. Človek je stvorený nielen k tomu, aby tu žil, ale je zodpovedný za celé stvorenstvo. Tak ako človek, aj celý svet, aj celé stvorenstvo prechádza rôznymi zmenami. Niekedy sa tieto zmeny dejú k lepšiemu, ale niekedy to postupuje k horšiemu. A práve keď je to horšie, keď svet prechádza rôznymi márnosťami, je stvorenstvo podrobené, nie dobrovoľne, ale aby si uvedomilo, že má nádej na lepšie časy. Každý jeden človek, ktorý sa dostane do utrpenia, vzdychá, plače, smúti ale aj hľadá nové východisko z tohto útlaku a bolesti. Vieme aj to, že nič, okrem Božej lásky, netrvá stále. Všetko sa mení. Aj poroba a márnosť je a bude len do určitého času. Otroctvo skazy sa časom zmení. Bude vyslobodené z útlaku do naozajstnej slobody. A tak sa raz celé stvorenstvo stane súčasťou večnosti. To je Boží plán. Aby sa tak stalo, musíme sa zmeniť. Musíme žiť a myslieť inak. Nestačí sa tváriť, že sme kresťania. To je málo. Naša viera má byť živá. Teraz ešte vzdycháme, lebo trpíme, hoci si to nechceme navonok priznať. Ale utrpenie človeka, ak je neznesiteľné, je neúčinné až do tej doby, kým nás nevychová. Keď sa zmeníme, vtedy už má svoj význam. V utrpení sa mení hodnota a zamierenie človeka. Preto nás Pán podrobuje, aby sme žili istotou budúceho veku, Bohom zaručeného. Preto nemáme žiť len z omrviniek, ktoré popadajú zo stola, nemáme žiť len podľa tela, ale náš život má byť nádejou na vykúpenie svojho tela, čiže na Božiu slávu. Boží plán je zachrániť nás pomocou obete Ježiša Krista. On trpel za nás všetkých. Preto utrpenie považujeme za časť Božieho plánu a cesty k sláve, za stupňovanie istoty spásy. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Bože, prosíme Ťa, daj, aby sme sa raz stali súčasťou večnosti. Vyslobod' nás z otroctva skazy. Daj nám viac viery, lásky a nádeje. Ved' nás svojím Duchom Svätým počas celého života, aby sme raz mohli zažiť s Tebou večné blahoslavenstvo, ktoré si pre nás veriacich pripravil v Tvojom kráľovstve. Amen.

Mgr. Dušan Chovanec, námestný farár v CZ ECAV Mašková